

ارتباط بهینه میان فضاهای درونی و بیرونی مدارس دوره ابتدایی در جهت ارتقای ارتباطات کودک

1- شبلم اکبری نامدار 2- احسان بزاز آبکنار 3- حسن ایمانی

1. دانشکده معماری و هنر دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

2. دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، جلفا، ایران

3. دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، جلفا، ایران

Ehsan_bazzaz@yahoo.com

چکیده

توجه به ویژگیهای روحی و جسمی کودکان و الگوهای رفتاری آن ها در طراحی محیط آموزشی و عوامل کالبدی موجود، می تواند به یادگیری کودکان و بروز استعدادها و درنهایت به ارتقای ارتباطات کودک کمک کند. در فضاهای آموزشی، ارتباط فضاها، بخصوص فضاهای باز و بسته از اهمیت برخوردارند. ارتباط میان فضاهای باز و بسته به کاربری داخلی و تفاوت در فعالیت هایی که در آن انجام می شود و میزان پویایی فضاها مرتبط است. چگونگی ارتباط میان فضاهای درون و بیرون در مدارس می تواند منجر به ارتباط فضایی ساختمان آموزشی شود. یکی از مهمترین فضاهای موجود در مدارس، کلاسهای درس هستند که چگونگی ارتباط آنها با فضاهای بیرون و همچنین ارتباط آنها در کنار یکدیگر به دلیل تعدد آنها در یک مدرسه نقش بسیار تأثیرگذاری در طراحی فضا خواهد داشت. طراحی فضاهای آموزشی با تأکید بر چگونگی ارتباط فضایی، یکی از رویکردهای موجود در زمینه طراحی فضاهای آموزشی است. بطور کلی، هدف از پژوهش حاضر، بررسی اصول ارتباط بهینه بین فضای درون و بیرون و بررسی الگوهای ارتباطی آنها و تاثیر آن بر ارتباطات کودک می باشد. روش انجام تحقیق به صورت تحلیلی - توصیفی استفاده شده است. در این پژوهش تلاش شده است تا با دستیابی به الگوی بهینه ارتباطی میان کلاس درس و انواع فضاهای بیرونی مدرسه به پیشنهاداتی برای ارتباطات فضایی رایج در مدارس ایرانی دست یافت.

واژگان کلیدی: ارتباط، کلاس درس، طراحی فضاهای آموزشی، ارتباطات فضایی، فضاهای درونی و بیرونی